

•Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -•

••Monday•, 06 •July•, 2015 23:30• - •Last Updated•

••Monday•, 06 •July•, 2015 23:34•



இவையைத் தனையும் முதலில் சொல்லிவிட்டு, இப்பொழுது நாம் கத்தின் முதல் நாளின் அரங்கேற்றத்துக்குத் திரும்பப் போவோம், அதாவது திருவிழாவின் 10வது நாள். அன்றையச் சம்பவம் திரௌபதியின் திருமணம். பாஞ்சால மன்னனின் அரண்மனையில் நடக்கும் சூயம் வரத்தில் ஆரம்பிக்கிறது நாடகம். அரசர் வில்லை எடுத்து வர ஆணையிடும் கட்டத்தில் மடேயில் நாடகம் நின்று போகிறது. இதற்குள் நேரம் நள்ளிரவதைத் தாண்டிவிட்டது. மல்லர்கள் போல் வடேமணிந்த சில நடிகர்கள் (பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பசேப்படும் போர்வீரர்கள் / மல்யுத்தக்காரர்கள் இவர்கள்) கோவிலுக்குச் சென்று 30 அடிக் 40 அடி நீளத்தில் மங்கிலால் சேய்யப்பட்டு பஜை செய்வித்து புனிதப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வில்லை எடுத்து வருகிறார்கள். கிராமத்து மக்களும் பறமற்றும் சிலம்பு ஒலிக்க இவர்களிடம் வருகிறார்கள். ஆங்கில எழுத்து F போன்ற ஒரு மரச் சாதனமும் வருகிறது. ஒரு வில்லில் மரத்தாலான ஒரு மீனாடன் ஒரு சின்னச் சக்கரம் உள்ளது. அந்த வில்லைத்தான் அங்கு கட்டியுள்ள மன்னர்கள் எடுக்க முயற்சி செய்து தோற்பார்கள், ஆனால் அருச்சுனன் அதைத் தடுக்குவதில் வெற்றியடைந்து இலக்கையும் அடித்து விடுவான். கத்து நிகழ்ச்சி திரௌபதியின் திருமணத்துடன் நிறைவடையும். மறுநாள் திரௌபதியின் திருமணம் மீண்டும் கொண்டாடப்படும், அதாவது தன்னிந்தியக் கோவிலில் இத்தகைய கோவில் விழாக்களில் நடக்கும் அனதத்து சடங்கு முறைகளையும் அது நடப்பெறும். கோவிலின் கர்ப்பக்கிருத்தில் திரௌபதியின் சிலைக் கருகே அருச்சுனன் சிலையும் வகைக்கப்படுகிறது. அனதத்துத் திருமணச் சடங்குகளும், அம்மனின் கழுத்தைச் சுற்றித் தாலிகட்டுவது உட்பட அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. மறுபடியும் அந்தச் சிலை கிராமத்தையுற்றி எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, கிராமம் முழுவது விழாக்கோலம் கொள்கிறது. பிறகு அம்மன் கோவிலுக்குத் திரும்புகிறான். இங்கே பண்டைய காலத்து அம்மன் மற்றும் காவல் தெய்வத்தைத் திரௌபதி அம்மனாடன் இணைப்பது மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. காவியம் (பிரசங்கி), நாடகம் (தெருக்கத்து) மற்றும் சடங்கு (அம்மன்) என்பவற்றின் ஒருங்கிணைப்பும் இங்கே நடக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் தனி அடையாளத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கையிலேயே, அவற்றிடையேயான உறவுடன் ஒன்றிணைவது இது.

மற்றொரு நாள் நாடகத்தில் சூபத்திரையின் திருமணச் சம்பவம் நடக்கப்படும் போதும்,

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

••Monday••, 06 ••July•• 2015 23:30•• - ••Last Updated••

••Monday•, 06 •July• 2015 23:34•

தவம் பூரியும் சம பவம் பற நியதது. இந் த சம பவத் துக் கு மூன் னநே பாடாக, கிராமத் தினர் திருவிழாவின துவக் கத் துக் கு மூன் படு இதற கனெ குறித் து வதைத் துக் கப் பட்ட ஓர் 80 அபி பனமைரத் தை வீ ழத் தப் போவார கள் . அவ் விடத் துக் கு சடங் குகளுடன் ஊர் வலமாகப் போய் , அந் த மரத் துக் குப் பஹுஜை சயெத் து பின் அதை வீ ழத் துவார கள் .பின் பு அதை மளேதாளத் துடன் ஊர் வலமாக அரங் குக் கு எடுத் து வருவார கள் .அததை நேரத் தியாக சீ வி 2 அபி இடவைளெயில் மஹ் கில் களைப் பபிப்போலச் சொருகி ஏணி போலச் சயெ வார கள் .மரத் தின் இலகைளை நீ க் கிவிட்டது அதன் உச் சியில் ஓர் மடேன எழுப் பப் பட்டும் .தனெ னிந் தியக் கோவில் களின் சுவர் களில் இருப் பதைப் போல சிவப் பும் வளெ ளையுமாய் வண்ணங் கள் அடுத் தடுத் து அபிக் கப் பட்டும் .பின் ஓர் ஆழமான குழியில் அது இறக் கப் பட்டதும் குழி மஹ் பப் பட்டும் , ஓர் உயரமான கம்பத் தின் மலோன் மடேயும் அதன் உச் சியை அடவைதற கான் பபிகளும் அமகை் கப் பட்டும் விடும் .நிகழ் ச் சி நடக் கும் தினத் தன் று, கிராமத் துப் பணெ் கள் அந் த இடத் தை சாணத் தால் சுத் தம் சயெத் து, அரிசி மாவினால் கோலமிட்டது அலங் கரித் திருப் பார கள் . அந் தக் கம்பம் சிவனின் இருப் பிடமான கலைய மலையைக் குறிக் கிறதது: அருச் சுனன் அதன் மலேநேரத் தவம் பூரிவான் . இது கோவிலுக் கு அருகில் கஹ் து நடக் கும் இடத் துக் குப் பக் கத் தில் அமகை் கப் பட்டிருக் கும் . நிகழ் ச் சியன் று இரவ் 9.30 மணிக் கு அருச் சுனன் , பஹ் வாங் க சடங் குப் பஹுஜை, ஓப் பனை எல் லாம் முடிந் ததும் , பம்பை ஓலிக் க முழுவடேத் துடன் கோவிலுக் குப் போய் அம் மனை வழிபட்டது பின் தன் நடிப் பை ஆரம்பிக் க வருவான் . தன் சகோதரர் களிடம் விடைபெற் று அந் தக் கம்பம் , அதாவது சிவனின் இருப் பிடமான கலைய மலையை நோக் கி நடப் பான் . கிராமத் தில் மணமாகிக் குழந் தகைளில் லாத பணெ் கள் இப் போது அதைச் சுற் றிக் கஹ் பியுள் ளனர் . அவர் கள் மங் கள் ஸ்நானம் சயெத் து, ஈரப் புடவையுடன்யே, மணிக் கட டுகளில் மலர் வளையங் களைக் கட் டிக் கொண் டு, வறெ றிலைப் பாக் கு, தனே் காய் கள் , வாழைப் பழங் கள் போன் றவற் றை தாம் பாளங் களில் ஏந் திக் கொண் டு அந் த பனமைரக் கம்பத் தை வழிபாட் டுமுற் பைப் பி சுற் றிவந் திருப் பார கள் . இசைக் குழுவின் கம்பத் துக் குச் சற் றுத் திரத் தில் ஓர் மரப் பலகையில் அமர் ந் து பாடிக் கொண் டும் இசைக் கருவிகளை இசைத் துக் கொண் டும் இருக் கிறார் கள் .அருச் சுனன் விருத் தப் பாடல் களைப் பாடிக் கொண் டு மஹ் று முற் பை கம்பத் தை சுற் றி வருகிறான் .இந் த நிகழ் வுக் கான் பாடல் கள் சவை அருட் தொண்டர் களின் பாடல் களிலிருந் து அண் மைய் கடந் தகாலத் தில் சிவனைப் புகழ் ந் து இயற் றப் பட்ட பாடல் கள் வரை எடக் கப் பட்டிருக் கும் . அவனும் தன் கையில் ஓர் மஞ் சள் துணியில் தனே் காய் , வறெ றிலைகள் , வில் வ இலகைள் , பஹ் கள் இவற் றை எடுத் துச் சனெ று, சிவனை பஹ் ஜிக் க மடேன மலேநேர சிவனைப் புகழ் ந் து பாடல் களைப் பாடிக் கொண் டிருக் கிறான் . மலேனே வரும் வரை பல மணி நேரங் களுக் கு அவன் நிதானமாக ஓவ் வொர் பாட டாகப் பாடி, பபிப் பபியாய் மலேநேர உச் சியை அடநைத் ததும் , மரப் பலகையில் அமர் ந் துள் ள வாத் தியக் கோஷ் பியும் அவன் பாட் டுக் குத் துணையாக இசைத் துப் பாடுவார் கள் . இறுதியில் சிவன் ஓர் வடேன் வடேத் தில் வளெிப் பட்ட, 80 அபி உயரக் கம்பத் தின் மலேருக் கும் அருச் சுன்னுக் கும் , நிலத் தில் நின் றிருக் கும் சிவனுக் கும் வாக் குவாதம் நடக் கிறதது. வடேன் வடேத் தில் வந் திருப் பது சிவன் எனப் பதை அறிந் ததும் அருச் சுனன் கற் பஹ் ஏற் றி மலேருந் து பஹுஜை சயெ் கிறான் . அர் ச் சிக் கும் மலர் களும் , வில் வ இலகைளும் , விபஹ் தியும் விழ ஆரம்பிக் கையில் , கீ ழகே கம்பத் தைச் சுற் றி நின் றிருக் கும் பணெ் கள் தங் கள் புடவை முந் தானகைளை விரித் து அவற் றைத் திரட் டிக் கொள் கிறார் கள் . அவர் களுக் கு ஆசி கிடதைத் துவிட் டது, இனி அவர் கள் குழந் தையின் றி இருக் கமாட் டார் கள் .அன் றைய நாடகம் தவம் முடிந் து பாசுபதாஸ் திரத் தைப் பெறுவதுடன் முடிகிறதது.

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன -•

••Monday••, 06 ••July•• 2015 23:30•• - ••Last Updated••

••Monday•, 06 •July• 2015 23:34•

பதினாறு தாம் நாளின் கதனை விராடபர்வத்தில் நடக்கும் சம்பவங்கள் அன்றைய தினம் நாடக அரங்கம் ஊருக்கு வளையுள்ள ஒரு வயல்வளிக் குருகுரத்திற் கிராமத்தின் ஆடுமாடுகள் வழிதவறிப் போய் விடாமல் இருப்பதற்காக அங்கயே ஓட்டிச் செல்லப்பட்டும் சமீபப்பட்டும் உள்ள அம்மனின் விழா ஊர்வலம் அங்கு செல்கிறது. பிரசங்கியும் அங்கே இடம் மாறி தன் விளக்கவாரியை அங்கே நடத்துகிறார். அலிவடேம் பிண்டும் அருச்சுனனும், விராடத்தின் உத்தரகாமாரனுடன் பறையிசை ஒலிக்க அங்கே வந்து காளியின் பிஜுமாதத்தில் பிரார்த்தனை செய்து கோவிலின் புனித வாளால் அங்குள்ள ஒரு வாழை மரத்தையெட்டியபின் ஆடுமாடுகளை கிராமத்துக்குள் பாதுகாப்பாக அனுப்புவதைக் கிறான். கைப்பற்றப்பட்ட ஆடுமாடுகளை விடுவிப்பதற்கு சம்பந்தமே இல்லாமல் உத்தரகாமாரன் அவ்விடத்தில் அங்கும் இங்கும் ஓடுகிறான். இங்கும் மூழ்கிராமமும் இச்சம்பவத்தையே காண வந்திருக்கிறார்கள். மழை பொய்த்த இடங்களில் விராடபர்வ நாடகத்தை நடத்தினால் மழை வருவது நிச்சயம் என்றவொரு நம்பிக்கையினால் இந்தச் சம்பவத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொடுத்து நடத்தத் தனியாக உபயம் செய்து நடத்தும் வழக்கம் உண்டு.

அடூத் தநாள் நிகழ்ச்சி கிருஷ்ணன் தஃதஃபஃவதஃ பஃறஃறியதஃ, தவரூக் கஃதஃதஃ நஃடக் கஃம் அனதஃதஃ இஃடங் களிலஃம் இந் தநாளனயஃ நிகழ்ச்சிக் கான சலவஃகள் யாதவரஃ சமஃகத தினரின் உபயத தில் நஃடக் கஃம் . கிருஷ்ணன் ஓரஃ யாதவன் . அததஃதஃ தவிர, விதஃரனின் விரஃந் தாளியான கிருஷ்ணனஃக் கஃக் கஃடஃபஃபதஃற காக அனதஃதஃ யாதவ வீ ஃடுகளிலிரஃந் தஃம் உணவஃபஃபஃரஃட களஃம் , இனிபஃபுகளஃம் நிகழ்ச்சி நஃடபஃறஃம் அரங் கிற கஃ ஂடஃதஃதஃவரபஃபஃடஃம் . சணஃடயஃஃஃடஃம் இரஃ பிரிவினரஃக் கிடயஃல சமாதானமஃயஃற சிகளில் கிருஷ்ணன் தஃல விடயவைதால கதயஃல இபஃபகஃதியன மஃடஃம்மே தனியாக ஂடஃதஃதஃக் கஃணஃ ஃ ஂதக் கஃதஃதஃம் நஃடபஃறஃவதில் லன . இச சம பவத தன மஃடஃம்மே ஂடஃதஃதஃக் கஃணஃ ஃ கஃதஃதஃ நஃடத தினால் கிராமத தில் சணஃடன உணஃடாகஃம் ஂன நம பபஃபஃடஃகிறதஃ.இதஃ தபஃபாமல் நஃந் திரஃக் கிறதஃ ஂன சாஃசியளிக் கபஃ பலரஃம் உணஃ ஃ . அபஃபி ஏதாவதஃ கஃடஃயக் காரணங் களஃக் காக இந் தச சம பவத ததஃ தனியாக ஂடஃதஃதஃ நஃடிக் க நரே ந் தாலஃம் , அந் தக் கஃதஃதஃ கிருஷ்ணனின் மஃயஃற சி தஃல விடயவைதில் மஃறஃறஃபஃறஃமல் , “நான் திரஃம் பன வரஃகிறனே . இதபஃ பஃறஃ யஃசியங் கள ” ஂன கிருஷ்ணன் திரஃதராவ் பிரனிஃம் சஃல லிச சலவதாக மஃடிவஃயச சய்யபஃபஃடஃம் . பாரதவிழாவின் 16வதஃ நாளன் றஃ அரவானின் பலி நஃடிக் கபஃபஃடஃம் . ஂறில் காளிக் கஃக் கஃலில் இரஃந் தால அதஃற கஃ வளியே ஓரஃ 25 அஃடி உயர உரஃவம் ஂழஃபஃபஃபஃடஃம் , இல் லனயளில் பலி கஃடஃக் கவணஃ ஃய வயல் வளியில் ஓரஃ காளி உரஃவமஃம் உரஃவாக் கபஃபஃ ஃ வகை் கபஃபஃடஃம் . கிரீ ஃதஃதஃடனான அரவானின் தலன கிராமத தஃக் கஃயவர ஓரஃவரால் தனியாக களிமண ஃணால் சய்யபஃபஃபஃடஃம் , மஃற கஃதஃதஃ நஃடிக் களபஃ பஃலவஃ சாயம் பஃசபஃபஃ ஃ இரஃக் கஃம் .கண ஃணன வரவதஃ ‘கண திறபஃ’ ஂன ற ஓரஃ சஃடங் கஃ . அரவானின் தலனஃம் கிரீ ஃமஃம் ஂர வலமாக காளியின் பீ ஃதஃதஃக் கஃ ஂடஃதஃதஃ சலவ லபஃபஃடஃம் , அங் கஃ ஏற கனவஃ அரவானின் பிரஃம் மாணஃ ஃமான உஃல் சவ்ங் கற களால் கஃ ஃபஃபஃ ஃத தயாராக இரஃக் கஃம் . வலதஃகாலன மஃதஃதஃ இஃடஃ தஃடயஃலின் மலே வதஃதஃக் கஃணஃ ஃ, ஓரஃகயில் வில் லஃடன் அமரந் த நிலயிலஃ ஂள உரஃவம் அதஃ.சமகை் கபஃபஃ ஃதலன கிரீ ஃதஃதஃடன அதன் மலே பஃரஃதஃதபஃபஃடஃம் .இரஃவர கஃ ஃயாக பிஃதஃதஃக் கஃணஃ ஃபஃ, கஃலில் பஃ சாரி கயில் உயர த திய பஃனித வாளஃடன் (பலிக் கத தி) அங் கஃ வரஃகிறார ; அவர ஓரஃ ஆவசேநிலயில்

•Written by - வனெங் கட் சாமிநாதன் -•

••Monday••, 06 ••July•• 2015 23:30•• - ••Last Updated••

••Monday•, 06 •July• 2015 23:34•

இரூக கிறார் .காலியை வழிபட டபின் அரவான் உருவத் தினரூகேசனெ று அதசை சூற நி வந் து, இரத் தம் வழியும் விளவை ஏற ப்டுத் துவதற் காக குங் குமம் ப் சிய ஓர் ப் சணிக் காயை வடெ டுகிறார் .முற் காலத் தில் ஓர் ஆட பலி கொடக கப் ப்டும் , இப் ப்டோது அதற் கு பதிலாய் ப் சணிக் காய் உபயோகிக் கப் ப்டுகிறது.இந் த”இரத் தம்” அரவானின் உடலில் தளிக் கப் ப்டும் .நாககன் னி வடேம் தரித் த க் த் து நபிகர் விரைந் து வந் து அரவானின் இறப் புக் காக புலம் ப ஆரம் பிக் கிறார் .அரவானின் பலி முற் காலத் தயை ஓர் திராவிட வழிபாட் டு வடிவத் தயையும் , வழிபாட் டு முற்கைகளையும் பின் பற் றி, அதை பாரதவிழாவாடன் இணைத் துள் ளது என ப்து தளிவூ.இதற் குப் பின் அன் றயை க் த் தில் அரவான் பலி நபிக் கப் ப்டுகிறது. ஆனால் க் த் தில் அரவானின் பலியைக் குறிக் கும் வகையில் ஓர் சவேல் மடேயில் பலி கொடக கப் ப்டும் வளேயில் , அரவானுக் கு ஆவசேம் வர அவர் ஓப் பனை அறகைக் குத் த் த் க் கி எடத் துச் சலெ லப் ப்டுகிறார் .

அரவானின் பலிநடிக் கப் படலாம் அல்லது நடிக் கப் படாமலும் இருக்கலாம். அது தவிர்க்கப்பட்டால், அபிமன்யு வதம் நடிக் கப்படும். இது மடேயையில் மட்டுமே நடிக் கப்படும், மடேகைக்கு அப்பால் நீளும் மற்ற சடங்குகள் இருக்காது. சண்டகைக் காட்சியோ, திருக்கோத்து பாணியில், உரத்த கோபவெளிப்பாடுகளாடனும் மிகைபுத்தப்பட்ட வீரதீரகயைசவைகளாடன் இருக்கும். அடுத்த நாள் 'கர்ண மோட்சம்' என அழகைக் கப்படும் கர்ணவதம் பற்றியது. அன்றைய தினத்தின் முற்பகதியில் பிரசங்கிக் கர்ணனின் வாழ்க்கையை ஆரம்பத்திலிருந்து அவன் வாழ்வும் முழுவதையும் விரிவாக விளக்கியிருப்பார். திருக்கோத்தில் வாளாலும் வார்த்தைகளாலும் இருவரிடையே சண்டையின் சிறப்பு வெளிப்படும். வாய்ச்சண்டையில் திறமையான வாக் குவாதம் உபயோகிக்கப்படும், வாளச்சண்டையில் அத்தனையைக் கழகைக் கோத்தாடித்தனமும் உபயோகிக்கப்படும். 18ம் நாள் துரியோதன வதத்துடன் கர்ணச்சேத் திரப்போர் முடிவதோடு பாரத விழாவும் முடிவடையும். பிரசங்கியும் கோத்தில் கதவிரியும் வரிசையிலேயே தன் உரையை உருவாக்கும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார். திறந்த வெளிப்போர்க்களமாக மாறியுள்ளது (இதை 'படங்களம்' எனப்பார்க்க). பிரம்மாண்டமான 70வருந்து 80 அடி வரையிலான உயரத்துக்கு துரியோதனின் மண் உருவம் மல்லாந்து புத்திருக்கும் நிலையில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. முந்தைய வருடங்களில் அப்பிக் கட்டப்பட்ட துரியோதனின் உருவங்கள் இப்போது கலந்தபுபோன மண்மேயை அங்கு இருக்கின்றன. இரவம்முழுவதும் 50,60 மாட்டுவண்டிகளில் மண்ணைக் கொண்டு வந்து அந்த மேயின் மேல் போட்டு புது துரியோதன உருவத்தைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கோத்து துரியோதனனைப் போலவே, சில நாட்களுக்கு முன்பு அரவான் உருவம் வடிவாக்கப்பட்டதுபோல அதற்கும் சாயம் பச்சைப்படுகிறது. அதன் தோடையில் ஓரிடத்தில் சிவப்புச் சாயம் நிரப்பிய மண்குடம் (இரத்தத்தைக் குறிக்க) புதைக்கப்பட்டது அதனுள் ஒரு மரக்கத்திச் சொருகப்பட்டிருக்கிறது. மதியத்துக்குள் அக்கம்பக்கத்துக் கிராமங்களிலிருந்து லோலம் வந்த நிறைய மக்கள் அங்கு திரண்டிருக்கிறார்கள், பலவிதமான கடகைகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளன, அது ஒரு கிராமத்துச் சந்தை போல ஆகிவிட்டிருக்கிறது. நிகழ்ச்சி காலையிலேயே ஆரம்பிக்கிறது. துரியோதனன், பீமன் வடேம் போடும் நடிகர்கள் முழு ஒப்பனையுடன், மனோதாளங்களாடன் விழாக் கால ஊர்வலமாய் கோவிலுக்குப் போய் அம்மனை வழிபடுகிறார்கள். திரும்பும் போது ஊர்வலம் அவர்களையே கிராமத்தின் திருக்கோட்டே அழைத்துச் செல்கிறது. துரியோதனும் பீமனும் ஒருவரை ஒருவர் வாய்ச்சண்டைக்கு இழுத்து, வம்புசெய்து, கழகைக் கோத்தாடிகளைப் போல பலவித துணிச்சலான காரியங்கள் செய்து நடனமாடி, எகிரிக் குத்தித் து ஒருவரை ஒருவர் மிரட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

•Written by - வடுங் கட் சாமிநாதன் -•

••Monday••, 06 ••July•• 2015 23:30•• - ••Last Updated••

••Monday•, 06 •July• 2015 23:34•

ஆனால் அவர்கள் இருவராக குமிடையே ஒரு பெரிய கயிறு, இருபக கமும் மக்கள் நின்றும் அவர்களை வடிக் கப் பார்க்கிறார்கள்.

இதற்குள் பிரசங்கி சல வியன் மற்றும் கௌரவர் அணியில் இதரரின் வதம் பற்றி தன் உரையில் பசீ முடித திருக கிறார் . துரியோதனனின் மண் உருவாகு அருகே 5 கழிகள் தோண்டப் பட்டு அக கழிகளில் ஐந்து காப்புக்காரர்களும் (திரும்பிவின ஆரம்பத்தில் காப்பு கட்டப் பட்டவர்கள்) சாயந்தவாக்கில் ஈர மஞ்சள் துணிச் சூற்றிக் கொண்டு, உடம்பெல்லாம் மஞ்சள் பச்சிபுத்த திருக கிறார்கள் . அவர்கள் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆண்கள் அவர்கள் மீது மஞ்சள் நீரை அடிக் கடித் தள்ளித் தபி இருக கிறார்கள் , அவர்களையே இறப்பினின்று காப்பது போல. அவர்கள் ஆவசேம் வந்தது போல ஒரு மயக்க நிலையில் இருக கிறார்கள் . ஐவராக இருப்பதினால் அவர்கள் தடுக்கத்தில் கொல்லப் பட்ட பாண்டவர்களின் மகன்களாகக் குறிக்கலாம் . துரியோதனனும் பீமனும் தருக்கத்திற் நடக்கும் இடத்துக்குள் நுழைகிறார்கள் .பிரசங்கி துரியோதன் ஆழ்கடலுக்குள் மறைந்துகொண்டிருக்கிறான் எனப் பார்வையாளர்களிடம் சொல்கிறார் .துரியோதனன் திரைமறைவில் மடேகைக்குள் நுழைகிறான் .வயலில் பார்வையாளர்களிடையே காத் திருக்கும் பீமன் அவனை வளையவே வரச் சொல்லி அழைக்கிறான் .அவர்கள் இருவரும் துரியோதனின் மண் உருவத்தையே சூற்றி ஒருவர் பின் ஒருவர் ஓடிக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் எதிர்கொள்கிறார்கள் .இருவரின் பற்களிடையேயும் எலுமிச்சம் பழம் இருக்கிறது, இருவரும் ஆவசே நிலையில் , உக்கிரமான வறியில் இருக்கிறார்கள் . தருக்கத்திற் குடையோடு உரிய பாணியில் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சண்டையில் எதிர்கொள்வது அதன் உச்ச வறியிலைக்கு எடுத்துப் போகப் பட்டு இறுதிக் கணத்தில் பீமன் துரியோதனனின் மண் உருவத்தின் தொடர்பாகத்தில் (சிவப்புச் சாயம் நிரம்பிய) மண்குடம் புதைக்கப் பட்டுள்ள இடத்தில் அடிக் க, மண்குடம் உடன்து இரத்தம் சூற்றிலும் சிதறியடிக் கிறது. இன்னும் ஆவசேநிலையிலேயே இருக்கும் பீமன் மற்றும் துரியோதனன் வடேமணிந்துள்ள நடிகர்களாகக் கத்தி அரங்கத்திலிருந்து பாதுகாப்பான இடத்துக்குத் தடுக்கிச் செல்கிறார்கள் . துரியோதனன் கத்தி அரங்கிற் குத் திரும்பக் வரக்கூடாது, அவ்விரண்டு நடிகர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சமீபமாக இருக்கக்கூடாது. ஊர்வலத்தில் எடுத்துச் செல்லப் படும் திரௌபதி அம்மன் சிலையையும் , கத்தில் திரௌபதி வடேம் போடப் பிடிப்பவரும் துரியோதனனின் மண் உருவம் தொடையிலிருந்து இரத்தம் வழிய அடிக் கப் பட்ட இடத்தில் அருகருகே அமர்ந்து இருக்கிறார்கள் . இரத்தத்தின் குறியீடான சிவப்புச் சாயம் அவ்விருவரின் அவிழ்ந்த கன்னத்திலும் பிசுப் பட்டு, அதன் பின் கன்னத் தல் முடியப் படுகிறது.திரௌபதியின் சபதம் நிறைவேற்றப் பட்டுவிட்டது.கிராமத்திலிருந்து ஓர் ஏணியில் ஊர்வலமாக ஒரு பண்ணை துரியோதனனின் மண் உருவத்திடம் அழைத்து வரப் படுகிறாள் . அவளிடம் ஒரு துடைப்பும் , தானியங்கள் புடைக்க உபயோகப்படும் மங்கில் முற்றும் இருக்கிறது.அவள் உரத்த குரலில் ஒப்பாரி வதைத் தபி வருகிறாள் .அவள் துரியோதனின் அரண்மணையை பண்ணைகளின் பிரதிநிதிகளின் சின்னமாகக் கொள்ளவேண்டும் .அவள் துரியோதனின் மண் உருவத்தின் மேல் அமர்ந்து ஒப்பாரி வதைக் கிறாள் .பார்வையாளர்கள் அவளுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள் . திரௌபதியின் சிலை ஒரு பிரார்த்தனையைச் சடங்குக்குப் பின் கிராமத்தினிடே ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப் பட்டுப் பின் கோவிலுக்கு எடுத்துச் செல்லப் படுகிறது.இதற்குள் மதியமாகி விட்டிருக்கிறது.

